

Ławeczka Ewy Parmy zilustrowana przez Olę Lubczyńską

A więc to jest ta ławka
na której nie siedzimy
oparci o siebie plecami

A więc to tu nie skaczą
po nas wiewiórki
nie kęsają komary
i nie skrzeczą sroki
magnolie kwitną bez nas

To tu mnie nie oblewasz
nagle mineralną
przy otwieraniu butelki
To tu nie przestajemy
tęsknić chcieć i czekać
nie musimy zaklinać
chwil by trwały wiecznie
i bać się rozstania

Jak dobrze że są tu choć magnolie
z nami czy bez nas co roku
a reszta życia to sen
o ławeczce na której nas nie ma

*

Nie Rogów, 17 maja 2013